

POPZRZECZNY (7) *ai*

o jasne, e pochylone (tak też *Cn*).

sg m N poprzeczny (2). \diamond *n A* poprzecz(n)e (1). \diamond *pl N subst* poprzeczne (1). \diamond *G* poprzecznych (2). \diamond *I f* poprzecz(n)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów)–XVII w.

1. *Prostopadły do czegoś, ułożony pod kątem w stosunku do czegoś; transversus Mącz, Modrz, Cn; obliquus, transversarius Cn (3)* : Transtra, Poprzeczne bałki ná których połowę kładą. *Mącz* 462d, 488d.

a. *Boczny (przeciwstawny do głównego) (1)* : Potym poprzecznemi drogami co dzień oboz rufzáiąc wodził *ModrzBaz* 112.

2. *W funkcji rzeczownika: krewny z bocznej linii drzewa genealogicznego (2)* : Rowna poprzecznych Linia ieft/ gdy perfony o ktorych bywa gadká ná rownym stopniu lą od ípolnego Pniá/ to ieft od Rodzicá/ iáko ieft brátow Wnęk/ y siełtrzyná wnączká. *GroicPorz* ff3, ff3.

3. *Przeciwny do wymaganego, przekorny (1)* : Sará [...] nástawyáłá Abrááama/ áby Izmáelá wypędził prze poprzeczne záchowánye/ ktore okázowáłá mátká yego *GliczKsiąż* B3.

4. *Zestawienie: »pręt poprzeczny« = rodzaj miary powierzchni (1)* : Pręt poprzeczny/ czyni łokci wzdłuż ósm/ á ná przék łokci Trzydzieści y dwá. *Strum* F2v.

Synonim: 2. poboczny.